

Дигіталізація як сучасна тенденція розвитку інституту освіти

Шаповалов Андрій

Кафедра прикладної соціології, Харківський національний університет ім. В. Н. Каразіна, Україна, м. Харків, пр. Свободи,
E-mail: andshapovalow@gmail.com

The text considers the current situation in higher education. Particular attention is paid to this latest development trends of higher education, particularly digitization, as the trends of the 21st century. Such technological developments as the Internet and digital technologies has changed the daily practice of leisure activities and communications and now turn to educational practices. digitization of education – the process of acquisition, application and assimilation of the Institute of Education of the newest technological developments in the field of communication technology and then use them with educational, communication and educational purposes. This topic is relevant and new today.

Key terms: education, digitization, Institute of Education, globalization, trends.

Сьогоднішній день пропонує нам великий темп та обсяг змін та інноваційних процесів у кожній сфері нашого життя. Інститут освіти, який залишається одним з найголовніших для функціонування суспільства, не є виключенням. Сучасні тенденції розвитку інституту освіти викликають багато дискусій навколо себе. До новітніх тенденцій можна віднести зокрема безперервність освіти, дистанційність, масовізацію, комерціалізацію, багатопрофільність та дигіталізацію. Суспільство не стоїть на місці, тому інститут освіти розвивається згідно курсу загальних змін у соціумі, відповідаючи на сучасні проблеми, виклики та питання, які має сьогоденний соціум.

Деякі з наведених тенденцій виникли завдяки сучасній економічній ситуації, деякі виходять з загального суспільного устрою, а поява деяких стала можлива лише завдяки науково-технічному прогресу та доступності так званих «високих технологій» для населення. Такі технологічні досягнення, як Інтернет та цифрові технології уже змінили щоденні практики дозволяти та комунікації і тепер черга освітніх практик. Дигіталізація освіти – це процес поглинання, застосування та асиміляції інститутом освіти новітніх технологічних розробок на ниві комунікаційних технологій з подальшим використанням їх з навчальними, комунікаційними та виховними цілями. Було б невірним казати, що це починається саме зараз, у світі цей процес йде вже давно, але саме зараз це почало набувати значимого вигляду саме в Україні. Основа освіти – комунікація між викладачем та студентом, а сучасні технології зробили її максимально доступною. Процес дигіталізації саме через свій комунікаційний потенціал відкриває великі можливості, як для викладача так і для студента, тому у дослідженні за даною темою зацікавлені по обидві сторони навчального процесу.

Необхідність соціологічного дослідження за темою «Дигіталізація вищої освіти» полягає, принаймні, у двох аспектах.

По-перше, освіта — це визначальний чинник, що забезпечує спадкоємність та відтворення нагромаджених знань, досвіду, традицій. У цьому контексті освіту можна розглядати і як процес навчальної та виховної діяльності, і як результат цього процесу. Система вищої освіти не єдиний, але надзвичайно важливий фактор соціалізації людей. Важливо досягнути суть і специфіку системи освіти як соціального інституту на основі з'ясування її специфічних рис (їх налічується більше десятка). До них, зокрема, належать: 1. Соціально значущі функції і технології навчання і виховання, підпорядковані суспільним потребам. 2. Спеціальні методи освітянської діяльності — навчання, виховання. 3. Особлива роль вищої освіти у розвитку мислення людини.

По-друге, освіта — це канал інформації в сучасній інформаційній системі, один з чинників прогресу. Слід наголосити, що частка застосування цифрових технологій (дигіталізація освіти) поступово, проте необоротно збільшується. В цьому сенсі дигіталізацію освіти можна розглядати як набуття інститутом освіти нових якостей та рис, властивих сучасним комунікативним практикам, які існують у цифровому просторі.

Щодо специфіки вищої освіти, то важливо виявити з одного боку ступінь інтегрування дигіталізації — як інструменту формування знань, навичок, умінь — у сучасні технології навчання. З іншого боку — визначити вплив дигіталізації на освіту як соціальний інститут. Інакше кажучи, окреслити найважливіші риси впливу дигіталізації освіти на сучасне соціальне середовище (студентство).

Таке наукове дослідження представляється доцільним, своєчасним і пропонується уперше.

Література

1. Андрущенко В. Інформаційні технології в системі інноваційної освіти [Текст] / В. Андрущенко, А.В. Олійник // Вища освіта України. – 2008. – № 3. – С. 5–16.
2. Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки / Закон України від 9 січня 2007 року № 537-V. – Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2007. – № 12. – С. 102.
3. Скубашевська О. Необхідність і реалії інноваційного розвитку освіти [Текст]. / Скубашевська О. // Вища освіта України. – 2007. – № 3. – С. 30–38.
4. Морзе Н.В. Моделі ефективного використання інформаційно-комунікаційних та дистанційних технологій навчання у вищому навчальному закладі / Н.В. Морзе, О.Г. Глазунова // Інформаційні технології і засоби навчання.– 2008. – №2(6). – Режим доступу до журн.: <http://www.ime.eduua.net/em6/emg.html>.
5. Кремень В. Вища освіта в соціокультурних змінах сучасності [Текст] / Кремень В. // Вища освіта України. – 2007. – № 3. – С. 9–14.